

Recursivitate

18 decembrie 2002

Recursivitatea: Noțiuni fundamentale

Recursivitatea e un concept fundamental în matematică și informatică. Un obiect (o noțiune) e recursiv(ă) dacă e folosit în propria sa definiție.

Exemplu din matematică: siruri recurente

- progresie aritmetică: $x_0 = a$, $x_n = x_{n-1} + p$, pentru $n > 0$
- sirul lui Fibonacci: $F_0 = 1$, $F_1 = 1$, $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$ pentru $n > 1$.

Recursivitatea în limbajul C:

- funcții recursive: o funcție f care se apelează pe sine însuși (direct) sau indirect, ex. f apelează pe g , g apelează pe h , iar h pe f
- tipuri de date recursive (tip structură cu câmp pointer la acel tip)

```
typedef struct l {  
    int info;      /* sau mai multe câmpuri cu diverse date */  
    struct l *next;    /* pointer la același tip */  
} list;           /* definim list ca nume de tip pentru struct l */
```

Recursivitate și inducție

O definiție recursivă trebuie să fie *bine formată*

- o noțiune nu se poate defini *doar* în funcție de sine însuși ($x = x$)
- o definiție recursivă se poate folosi *doar* de noțiuni deja definite

NU: $x_n = x_{n+1} - 1$, pentru $n \geq 0$.

\Rightarrow orice sir de apeluri de funcții recursive trebuie să se opreasă
(nu va genera un calcul infinit)

În general, distingem:

- un *caz de bază* (pentru care noțiunea e definită direct) (ex. $a^0 = 1$)
- un *pas inductiv* (recursivitatea propriu-zisă) (ex. $a^{n+1} = a^n * a$)

Cu principiul inducției, demonstrăm $P(n + 1)$ știind $P(i)$ pentru $i \leq n$
La fel, pentru o definiție recursivă, stabilim o *măsură* nenegativă (de ex. *indicele* în siruri recurente) care descrește pe măsură ce expandăm definiția \Rightarrow ne asigurăm că recursivitatea se va *opri* la cazul de bază

Recursivitate și iterație

Recursivitatea și iterarea sunt noțiuni strâns legate.

Orice program recursiv poate fi transformat *mecanic* într-unul care utilizează doar iterarea (pe același principiu folosit de compilator la generarea de cod pentru apeluri de funcții, folosind o stivă)

Invers, semantica unui ciclu (cu test inițial) poate fi definită recursiv:

```
if ( cond ) {
    instrucțiune;
    while ( cond )
        instrucțiune;
}
```

- În general, codul scris folosind doar iterarea e mai eficient
- dar o soluția recursivă e adesea cea mai simplă, elegantă și naturală

Exemplu: funcția factorial

```
int fact_nonrec(int n)
{
    int p = 1;
    while (n > 0) {
        p = p * n;
        n = n - 1;
    }
    return p;
}

int fact(int n)
{
    if (n == 0) return 1;
    else return n * fact(n-1);
}
```

⇒ transcriere simplă dintr-o variantă în alta; în cea recursivă, valoarea factorialului se acumulează automat în expresia returnată (în varianta recursivă, e necesară variabila p)

Atenție la condițiile limită ! fact va cicla infinit pentru $n < 0$!

Exemplu: sirul Fibonacci

```
int fib_nonrec(int n)
{
    int i, *f, res;
    if (n <= 1) return n >= 0;
    f = malloc(n * sizeof(int));
    f[1] = f[0] = 1;
    for (i = 2; i < n; i++)
        f[i] = f[i-1] + f[i-2];
    res = f[n-1] + f[n-2];
    free(f);
    return res;
}
```

```
int fib(int n)
{
    if (n <= 1) return n >= 0;
    /* vrem 0 pt. n negativ */
    else return fib(n-1)+fib(n-2);
}
```

Atenție ! Traducerea directă a formulei rezultă în apeluri redundante !
(se apelează din nou `fib(n-2)` și în `fib(n-1)`, etc.)
⇒ nr. de apeluri (câte pt. `fib(5)?`) e exponențial în `n` (f. ineficient)
Obs. completați `fib_nonrec` pt. a funcționa corect pt. `n <= 1`

Recursivitate: evitarea redundanței

- prin memorarea valorilor intermediare necesare
 - calcul ordonat ca rezultatele intermediare să fie disponibile când sunt necesare (rezolvare de jos în sus, `fib_nonrec`)
 - calculul valorilor după cum devin necesare (de sus în jos)

```
#define MAX    100
int f[MAX] = {1, 1}; /* restul zero */
int fib_memo(int n) /* doar pentru 0 <= n < MAX */
{
    if (f[n]) return f[n]; /* nenul -> deja calculat */
    else return f[n] = fib_memo(n-1) + fib_memo(n-2);
    /* memorăm în f[n] înainte de a returna valoarea */
}
```

Câte apeluri se efectuează pentru `fib_memo(5)` ?

Economisirea de apeluri pt. cazul terminal

Adesea, cazul de bază e f. simplu (ex. test și returnarea unei valori). In comparație, costul unui apel de funcție poate fi semnificativ.
⇒ Putem trata cazul de bază fără a mai face un apel suplimentar.

```
#define MAX    100
int f[MAX+1] = {1, 1}; /* restul zero */
int fib_r(int n) /* pentru n >= 2 */
{
    return f[n]=(f[n-1]?f[n-1]:fib_r(n-1))+(f[n-2]?f[n-2]:fib_r(n-2));
    /* testăm f[k] pt. a decide dacă să apelăm recursiv sau nu */
}
int fib_main(int n) /* se apelează de utilizator */
{
    if (n <= 1) return n >= 0;
    else if (n > MAX) return -1; /* eroare */
    else return fib_r(n);
}
```

Descompunerea în subprobleme

Una din principalele aplicații ale recursivității: rezolvarea unei probleme prin descompunerea în subprobleme mai mici.

Exemplu: Să se genereze toate sirurile de n cifre binare (în total 2^n)

Definiție recursivă: $n - 1$ cifre binare, urmate de 0 sau 1
(descompunere în două subprobleme mai mici)

```
#define N 10
char s[N+1];
s[N] = '\0';
bitstrings(s+N, N);

void bitstrings(char *s, int n) {
    if (n == 0) puts(s);
    else {
        *s = '0'; bitstrings(s, n-1);
        *s = '1'; bitstrings(s, n-1);
    } /* completează de la coadă */
}
```

Eliminarea recursivității

Exemplu: puts: tipărirea unui sir de caractere, urmat de '\n'

- pentru sirul vid ('\0'), tipărește '\n'
- altfel, tipărește primul caracter, tipărește restul sirului

```
void puts(char *s)
{
    if (*s) {
        putchar(*s);
        puts(s+1);
    } else putchar('\n');
}
```

```
void puts(char *s)
{
    while (*s) {
        putchar(*s);
        s = s+1;
    }
    putchar('\n');
}
```

În cazul recursivității la dreapta (apelul recursiv este ultimul lucru)

- transformăm în buclă, cu aceeași condiție de continuare
- actualizăm variabilele cu valorile argumentelor din apelul recursiv

Eliminarea recursivității

Poate fi necesară rescrierea, pentru a aduce apelul recursiv la sfârșit
Ex. factorialul, cu parametru suplimentar produsul acumulat deja

```
int fact_prod(int n, int p)          int fact_nonrec(int n)
{                                         {
    if (n > 0) {
        p = p * n;
        return fact_prod(n-1, p);
    } else return p;
}
/* apelat cu fact_prod(n, 1) */      }
```

```
int fact_nonrec(int n)
{
    int p = 1;
    while (n > 0) {
        p = p * n;
        n = n - 1;
    }
    return p;
}
```

Pentru mai mult de un apel recursiv, e necesară folosirea unei *stive*